

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudců JUDr. Pavla Molka a Mgr. Michala Bobka v právní věci žalobce: **A. O.**, zast. JUDr. Denísem Mitrovičem, advokátem se sídlem Mírové náměstí 274, Týniště nad Orlicí, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 936/3, Praha 7, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 15. 10. 2021, č. j. OAM-52/LE-BA02-ZA21-2021, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 29. 9. 2022, č. j. 29 Az 13/2021-49,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á p r á v o** na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) podal prostřednictvím svého zástupce JUDr. Denise Mitroviče, advokáta se sídlem Mírové náměstí 274, Týniště nad Orlicí, dne 18. 11. 2022 kasační stížnost proti výše uvedenému rozsudku krajského soudu. Tím byla zamítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí žalovaného o nepřipustnosti jeho žádosti o udělení mezinárodní ochrany a zastavení řízení, jelikož šlo již o druhou žádost stěžovatele, aniž by nastaly důvody pro nové posouzení.

[2] Jelikož plnou moc založenou ve spise krajského soudu (č. l. 3.1 spisu NSS) považoval Nejvyšší správní soud pro její omezení na řízení o žalobě za nedostatečnou, vyzval zástupce stěžovatele k doložení plné moci pro řízení o kasační stížnosti usnesením ze dne 21. 11. 2022, č. j. 9 Azs 204/2022-6, ve lhůtě 15 dnů od doručení tohoto usnesení. Toto rozhodnutí mu bylo doručeno 23. 11. 2022 (doručenka na č. l. 7 spisu NSS). Zástupce stěžovatele následně dne 23. 12. 2022 předložil plnou moc pro kasační řízení, spolu s doplněním důvodů kasační stížnosti.

[3] Tu ovšem Nejvyšší správní soud neuznal, jelikož měl pochyby o její autentičnosti. Shledal totiž, že „[v] doplněné plné moci je zřetelný rozdíl v provedení textu vymezujícího rozsah zmocnění a ostatního textu. Ta se tak jeví (až na část vymezující rozsah zmocnění) jako kopie plné moci pro řízení před krajským soudem, a to včetně podpisu stěžovatele“ (usnesení NSS ze dne 2. 1. 2023, č. j. 9 Azs 204/2022-20, odst. [5]). Týmž usnesením pak zástupce

stěžovatele vyzval podle § 28 odst. 4 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, ve znění pozdějších předpisů, ve spojení s § 64 a § 120 s. ř. s., aby v lhůtě 1 týdne od doručení tohoto usnesení předložil plnou moc s úředně ověřeným podpisem stěžovatele.

[4] Této výzvě zástupce stěžovatele nevyhověl. V přípisě ze dne 9. 1. 2023 pouze uvádí, že ověřený podpis stěžovatele není možné sehnat a rozporuje pochybnosti soudu o autentičnosti předložené plné moci. Zástupce stěžovatele zároveň nechápe pochyby soudu, když zde není důvod, proč by činil úkon, k němuž nebyl zplnomocněn.

[5] Nejvyšší správní soud připomíná, že zastoupení advokátem je (s výjimkami) jednou z podmínek kasačního řízení (§ 105 odst. 2 s. ř. s.). Nedoložením oprávnění zastupovat vzniká pochybnost, zda zástupce skutečně vykonává v řízení práva osoby, za jejíhož zástupce se označil. V řízení je nutné zajistit, aby procesní úkony ve věci nečinil někdo, kdo k tomu není oprávněn (rozsudek rozšířeného senátu ze dne 6. 2. 2019, č. j. 6 As 405/2017-33, č. 3860/2019 Sb. NSS, odst. [21]).

[6] Nedostatek zastoupení stěžovatele tak nebyl odstraněn, a to ani jiným způsobem. Zástupce stěžovatele, ačkoliv jde o právního profesionála, ani nepožádal o prodloužení lhůty pro splnění podmínky, či soudu neposkytl jakoukoliv jinou listinu prokazující jeho oprávnění jednat.

[7] Pro úplnost kasační soud dodává, že k předložení plné moci vyzval usnesením ze dne 14. 12. 2022, č. j. 9 Azs 204/2022-12, i samotného stěžovatele (jakkoliv to není povinností soudu – srov. rozsudek rozšířeného senátu č. j. 6 As 405/2017-33, odst. [24]). Toto rozhodnutí bylo stěžovateli doručeno 27. 12. 2022 (obálka na č. l. 21 spisu NSS), nicméně plná moc doložena nebyla.

[8] Nejvyšší správní soud tak kasační stížnost odmítl pro vady návrhu, pro něž nejde v řízení pokračovat, podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. ve spojení s § 120 téhož předpisu.

[9] O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 3, věty první, ve spojení s § 120 s. ř. s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, jelikož kasační stížnost byla odmítnuta.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 19. ledna 2023

JUDr. Radan Malík
předseda senátu